

O chestiune de viață și de moarte

Pentru studiul din această săptămână, citește: Proverbele 6:21,23,24,30,31; 7:2,3,26,27; Matei 5:21-30.

Sabat după-amiază

Textul de memorat: „Căci sfatul este o candelă, învățătura este o lumină, iar îndemnul și mustrarea sunt calea vieții.” (Proverbele 6:23)

Înainte de a pleca de acasă, o mămică le-a cerut celor doi băieți ai ei să fie cuminți în lipsa ei și să nu se atingă de prăjitura pe care tocmai o pregătise, pentru că altfel avea să-i pedepsească.

Cu toate acestea, după plecarea ei, băieților nu le-au trebuit decât câteva minute ca să se hotărască să mănânce prăjitura. „Nu este un lucru de viață și de moarte”, și-au spus ei. „Mama n-o să ne omoare pentru asta. Hai să mâncăm!”

Însă, pentru învățătorul din Proverbele problema despre care vorbește este o chestiune de viață și de moarte. În mod îndreptățit, limbajul său este dur, uneori chiar șocant. Însuși Domnul Isus a procedat așa când S-a referit la probleme vitale (Matei 5:21-30) și lucrul acesta nu are de ce să ne mire, fiindcă destinul nostru final, destinul nostru *veșnic* depinde de alegerile pe care le facem acum. Așadar, să luăm ca atare aceste probleme și să înțelegem importanța lor!

1. Citește Proverbele 6:21 și 7:3. Ce înțelegem de aici despre atitudinea pe care ar trebui să o avem față de Legea lui Dumnezeu?

În cartea Proverbele, *inima* este considerată sediul emoțiilor și al gândurilor. De asemenea, cuvântul tradus în limba română cu „îndrumările” sau „învățătura” este *torah*, care înseamnă și „lege” (Exodul 13:9 și Iosua 24:26). Prin urmare, când ne îndeamnă să ne legăm învățătura sau legea „la inimă” (Proverbele 6:21), învățătorul ne spune de fapt să o păstrăm mereu aproape. Nu există niciun moment în care ne putem permite să pierdem contactul cu legea, deoarece legea definește păcatul (Romani 7:7). De asemenea, el insistă să o scriem pe tăblița inimii noastre (Proverbele 7:3), așa cum au fost scrise de Dumnezeu poruncile Decalogului pe tablele de piatră (Exodul 24:12).

Scrierea legii (a sfaturilor, învățăturilor) pe inimă arată că legea nu este pentru noi doar un set de reguli impuse din exterior. Ea pătrunde în sufletul nostru, până la motivațiile noastre, până la intențiile noastre ascunse, și devine o parte din noi. Când e scrisă pe tăblița inimii, legea „ia chip” în noi, devine o realitate în viața noastră.

A atârna învățătura sau legea „la gât” are tot sensul de a o ține aproape. În vechime, oamenii obișnuiau să-și lege la gât lucrurile de preț. Gâtul este partea corpului prin care aerul pătrunde până la plămâni, permițând respirația și viața, o asociere de idei care se regăsește în cuvântul ebraic *nephesh* („suflet”), care se referă la „viață” și care derivă dintr-un cuvânt ce înseamnă „gât” și „suflare”.

A lega legea „la degete” înseamnă a o transpune în fapte. Învățătorul se referă la degete pentru a indica acțiunile cele mai delicate. Legea ar trebui să ne influențeze nu numai marile decizii, ci și pe cele mai mici (Luca 16:10).

Deși imaginile acestea au în Biblie un sens pur simbolic, ele au fost luate literal de evrei, de creștini și de musulmani. Evreii poartă pe cap și pe braț *tefillin* (filacterii), două cutiute negre cu texte biblice, creștinii poartă la gât cruciulițe, iar musulmanii (și creștinii) poartă în mână rozariul (mătâniile), un șirag de mărgele cu care își numără rugăciunile.

Simbolurile pot fi utile, dar cum putem fi atenți să nu confundăm simbolul cu realitatea pe care o reprezintă?

Obiectivele instructorului

La nivelul cunoștințelor: Membrii grupei să înțeleagă că acceptarea îndrumării date de Legea lui Dumnezeu este esențială pentru viață.

La nivelul sentimentelor: Să se bucure de căldura și de siguranța aduse de iubirea părintească a lui Dumnezeu, care le dă cele mai bune învățături.

La nivel practic: Să accepte învățătura lui Dumnezeu și să caute să afle mai mult despre voia Sa descoperită în cărțile Sale inspirate.

SCHIȚA STUDIULUI

I. Cunoștințe: Respectarea Legii lui Dumnezeu este o chestiune de viață și de moarte

- A. Ce este Legea lui Dumnezeu?
- B. În ce mod iluminează învățăturile divine calea sigură a vieții?
- C. Cum putem demonstra faptul că la baza Legii lui Dumnezeu se află principiul „de la cauză la efect”?
- D. Ce ne spune Legea despre pericolele îndepărtării de principiile divine?

II. Sentimente: Dragostea lui Dumnezeu exprimată prin Legea Sa

- A. Ce legătură este între Legea lui Dumnezeu, pe de o parte, și dragostea și purtarea Sa de grijă, pe de altă parte?
- B. Dacă beneficiem de mila și de harul Său, de ce mai avem nevoie de Lege?
- C. Cum putem simți dragostea lui Dumnezeu atunci când El ne pedepsește fiindcă ne-am îndepărtat de învățăturile Sale?

III. Practic: Acceptarea și însușirea învățăturilor lui Dumnezeu au un impact asupra vieții

- A. Împărtășește grupei ce învățături date de Dumnezeu ai pus în practică și care a fost efectul asupra vieții tale.
- B. Fii sincer cu tine însuși: Vrei sau nu să-ți însușești mai mult din învățăturile lui Dumnezeu?
- C. Ce metode concrete vei folosi în săptămâna următoare pentru a afla mai mult despre voința lui Dumnezeu cu privire la viața ta?

Rezumat: Dumnezeu ne învață cu iubire principiile Sale de viațuire spre binele nostru.

2. Citește Proverbele 6:23. Cu ce este asemănată legea (aici, sfatul, învățătura)?

În Biblie, Cuvântul lui Dumnezeu, sau Legea Sa, este asemănat cu o lumină: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea” (Psalmii 119:105). În gândirea ebraică, există o legătură între ideea de „lege” și cea de „lumină”. După cum candela luminează drumul pe care mergem, tot așa legea ne ajută să rămânem pe drumul bun. Cu alte cuvinte, ea ne ajută să distingem binele atunci când ne aflăm în fața unor decizii de ordin moral și când suntem ispițiți de rațiune sau de avantajul personal să nesocotim deosebirea dintre bine și rău.

3. Ce personaje biblice au ales să respecte Legea lui Dumnezeu deși ar fi avut motive puternice să o nesocotească? Ce putem învăța din ascultarea lor? În ce cazuri, decizia lor de a fi credincioși pare greșită din perspectivă omenească?

4. Citește Proverbele 6:23 și 7:2. Cu ce mai este asemănată Legea (aici, îndemnul și mustrea)?

De la căderea în păcat, speranța noastră pentru viața veșnică nu este în Lege, ci numai în credința în Hristos. Totuși ascultarea de Lege și de principiile pe care le reprezintă ea continuă să aibă un rol esențial în viața de credință (Matei 19:17 și Apocalipsa 14:12). Noi ascultăm de Lege deoarece Domnul spune: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru” (Leviticul 18:4). Legea lui Dumnezeu are legătură cu viața, pentru simplul motiv că Dumnezeu Însuși este sursa de viață. Principiul acesta definește adevărata spiritualitate: noi avem încredere în Dumnezeu și în făgăduințele Sale cu privire la viața aceasta în aceeași măsură în care avem încredere în făgăduințele Sale cu privire la viața veșnică.

Domnul Isus a spus: „Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții” (Ioan 8:12). În ce situații din viață ai cunoscut din experiență realitatea acestei făgăduințe minunate?

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVARE

Pasaj de studiat: Proverbele 7:1-4

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Dumnezeu ne transmite învățăturile Sale ca un părinte care îl învață pe copilul său. Scopul Lui nu este să ne împovăreze, ci să ne ajute să luăm decizii înțelepte. Dacă ne bucurăm de îndrumarea Sa ca de un dar prețios și dacă permitem ca ea să ne modeleze atitudinile interioare, ne vom bucura de viață și nu vom cădea în ispitele care îi amăgesc pe cei fără pricepere.

Introducere. Dumnezeu este Creatorul nostru desăvârșit. El ne-a pus la dispoziție Biblia ca pe un manual de instrucțiuni pentru viața pe care ne-a dăruit-o. Când cumpărăm o mașină și citim în manualul de utilizare că motorul are nevoie de ulei, respectăm instrucțiunile fără să ne opunem, cu convingerea că producătorul mașinii știe ce este cel mai bine pentru mașină. De unde vine tendința de a desconsidera instrucțiunile date de Dumnezeu?

De discutat:

1. Câte principii din Decalog poți identifica în Proverbele 6 și 7?
2. De ce Își prezintă Dumnezeu principiile (ilustrate în Cele Zece Porunci) din diferite perspective în diferitele cărți ale Bibliei? Putem învăța ceva din această metodă în ce privește modul în care le transmitem altora învățăturile Sale?

2. APROFUNDAREA STUDIULUI

Trei dintre cele mai importante denumiri pentru Lege și pentru conceptele înrudite apar împreună în Proverbele 6:23: „Căci sfatul [*mitzvah*] este o candelă, învățătura [*torah*] este o lumină, iar îndemnul și muștrarea [*musar*] sunt calea vieții.” Cuvântul *mitzvah* are sensul de „poruncă, ordin”. *Torah* înseamnă „îndrumare, învățătură, sfat” din partea unui înțelept (13:14), din partea unei mame (1:8) sau a unui tată (4:2). Cuvântul *torah* se pare că derivă din aceeași rădăcină ebraică din care provine verbul *yrh*, care înseamnă „a învăța, a arăta” (4:4,11) sau „a face semne, a indica” (6:13). *Musar* semnifică „disciplină” sau „muștrare” (3:11), „avertizare” sau „învățătură” (1:8).

Prin utilizarea mai multor termeni cu sens înrudit, dar distinct, textul biblic ajută la aprofundarea înțelegerii conceptului. Legea este dată de o

Autorul textului din Proverbele 6:23, sub inspirația Duhului Sfânt, arată legătura directă dintre lumină și viață și Legea lui Dumnezeu. În versetul următor, el dă un exemplu de situație în care Legea, ca lumină și viață, ne poate oferi o protecție spirituală solidă.

5. De ce ne va feri învățătura? Proverbele 6:24

Când un om religios este ispitit să comită un păcat, cea mai mare ispită a lui este să găsească un pretext religios prin care să-și justifice nelegiuirea. Invocarea lui Dumnezeu pentru a justifica un comportament rău nu numai că este o formă detestabilă de blasfemie, ci are și o putere extraordinară de a înșela. Ce poți să mai spui atunci când cineva gândește că Dumnezeu este cu el în ceea ce face? Lucrul acesta se poate întâmpla chiar și în cazuri de adulter. „Dumnezeu mi-a arătat că trebuie să fiu cu ea/el!”, spun unii. Dacă așa cred ei, cine sau ce poate contrazice ceva ce „le-a arătat Dumnezeu”?

6. În afară de avertizarea directă, ce avertizare mai subtilă este în versetele 24 și 25?

Observăm că această femeie seduce nu numai prin frumusețea ei fizică. Ea folosește limbajul, cuvinte ademenitoare pentru a atrage victima în cursa ei. Cât de adesea, oamenii – bărbați sau femei – au ajuns în situații compromițătoare din cauza unor cuvinte subtile și seducătoare, îmbrăcate uneori într-un veșmânt religios! Autorul cărții Proverbele ne previne cu privire la acest tip de amăgire.

Legea este antidotul perfect pentru „limba ademenitoare a celei străine”. Numai porunca Legii și datoria de a asculta de ea ne vor ajuta să ne opunem cuvintelor ei seducătoare, care poate că sunt foarte adevărate și foarte frumoase. Seducătoarea te va găsi nu numai chipeș, ci și înțelept și deștept. S-ar putea chiar să facă aluzie la nevoile ei spirituale și, ironic, dar foarte periculos, s-ar putea să invoce ca pretext pentru păcat „dragostea lui Dumnezeu”.

Gândește-te cât de ușor ne lăsăm convinși să ascundem sub paravanul credinței faptele rele de orice fel, nu numai adulterul. Care este unica măsură de protecție reală, chiar și față de mintea noastră și de festele pe care ni le poate juca ea?

ființă superioară, de exemplu de un părinte sau de Dumnezeu (*mitzvah*), dar nu este arbitrară; este o îndrumare ce îndreaptă spre o cale înțeleaptă (*torah*) și instruieste prin avertizări și disciplină (*musar*). Folosind expresii sinonime, Proverbele 6:23 arată că Legea este „o candelă”, „o lumină” și „calea vieții”. Candelă oferă lumină, fapt ce ne ajută să înțelegem că Legea are rolul de a înlătura întunericul și de a face lumină într-o situație. Prin expresia „calea vieții”, Proverbele se referă la faptul că Legea luminează calea sigură care duce la viață, și nu la moarte.

Comentariu biblic

Proverbele 7:1-3 îl îndeamnă pe ascultător să-și însușească poruncile înțelepciunii, apelând la metafora scrierii lor „pe tăblița inimii”. Ascultarea reală și consecventă vine dintr-o atitudine interioară modelată de porunci, nu este ceva impus artificial, din afară. Voința păcătoasă și lipsa de pricepere ne împiedică să ne însușim Legea lui Dumnezeu prin noi înșine. Dar Dumnezeu ne promite că va pune Legea Sa în mintea noastră și o va scrie în inimile noastre (Ieremia 31:33; Ezechiel 36:26).

Lucrarea de a pune în noi o inimă curată este o minune a puterii creatoare a lui Dumnezeu (Psalmii 51:10). Ca să o primim, trebuie să ne recunoaștem slăbiciunea și să dorim și să primim iertarea și curățirea morală oferite de Dumnezeu prin Isus Hristos (Psalmul 51; Ieremia 31:34; 1 Ioan 1:7-9). Dumnezeu ne transformă, ne face oameni noi prin Duhul Său Sfânt (Ioan 3:3-8; Tit 3:4-7).

I. Cuvintele înțelepte ne dau lumină ca să trăim

(Revezi împreună cu grupa Proverbele 4; 6:20-23.)

Proverbele 4 prezintă îndrumările date de un tată înțelept fiului său: „Păzește învățăturile mele și vei trăi” (vers. 4). Apoi, el aseamănă calea celor neprihăniți cu lumina (vers. 18), în antiteză cu calea întunecată a celor răi, care „nu văd de ce se vor poticni” (vers. 19). Cei neprihăniți acceptă ca viața lor să fie iluminată de înțelepciune pentru a nu se expune pericolului din cauza ignoranței. De aceea, cuvintele înțelepte „sunt viață pentru cei ce le găsesc și sănătate pentru tot trupul lor” (vers. 22). Proverbele 6:20-23 adună laolaltă conceptele de *porunci înțelepte*, *lumină* și *viață* și le prezintă într-o relație mai strânsă. Aici se arată că poruncile unui părinte îl însoțesc și îl ocrotesc pe fiu (vers. 22, 23).

Imediat după avertizarea despre adulter (Proverbele 6:24-29), scriitorul abordează un alt păcat: furtul (vers. 30, 31). Relația dintre cele două porunci (de a nu fura și de a nu comite adulter) ne demonstrează că încălcarea unei singure porunci poate afecta ascultarea de celelalte. Atitudinea de compromis, părerea că putem alege ce porunci să respectăm sau nu, poate fi mai periculoasă chiar decât nesocotirea întregii Legi.

„Cel mai puternic bastion al viciului în lumea noastră nu este viața nelegiuită a unui păcătos abandonat sau a unui paria degenerat, ci acea viață care, altminteri, pare virtuoaasă, onorabilă și nobilă, dar în care este cultivat un păcat, în care este îngăduit un viciu. [...] Cel care, având concepții înalte despre viață, adevăr și onoare, încalcă totuși cu bună știință un singur principiu din Legea sfântă a lui Dumnezeu își transformă darurile nobile într-o momeală spre păcat.” – Ellen G. White, *Educație*, p. 150

7. Citește Proverbele 6:30,31. Ce ne spun aceste versete despre ce poate ajunge să facă un om disperat?

Sărăcia și nevoile nu justifică furtul. Hoțul este vinovat chiar dacă „fură ca să-și potolească foamea” (vers. 30). El nu ar trebui să fie disprețuit, dar tot este dator să dea înapoi înșeptit. Pe de altă parte, Biblia insistă asupra ideii că suntem datori să avem grijă de nevoile săracilor, ca să nu fie constrânși să fure pentru a supraviețui (Deuteronomul 15:7,8).

Apoi, textul revine la discuția despre adulter (Proverbele 6:32-35). Aceste două păcate au, într-adevăr, ceva în comun. În ambele cazuri, cineva își însușește în mod ilicit un bun al altcuiva. Există totuși o deosebire fundamentală: dacă furtul implică doar pierderea unui obiect, adulterul implică o pierdere mult mai gravă; uneori, obiectul furat poate fi restituit, pe când, în cazul adulterului, pierderile pot fi irecuperabile, mai ales atunci când sunt implicați copiii.

„«Să nu preacurvești.» Porunca aceasta interzice nu numai actele de necurăție, ci și gândurile și dorințele senzuale sau orice practică ori obicei care tind să le stârnească. [...] Hristos, care a susținut obligația cuprinzătoare a Legii lui Dumnezeu, a declarat că și gândul rău sau privirea rea este cu adevărat păcat, la fel ca fapta nelegiuită.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 308

În Psalmii 119:105, Cuvântul lui Dumnezeu este numit „o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea”. În Ioan 1:1-5,14, Domnul Hristos, Creatorul, vine pe pământ în calitate de Cuvânt suprem trimis de Dumnezeu: „În El era viața și viața era lumina oamenilor” (vers. 4). Asimilând cuvintele Sale (Ioan 6:53-58,63), dobândim cea mai înaltă înțelepciune care ne pregătește pentru viața veșnică împreună cu El.

De discutat: Cum ne schimbăm când privim la viața Domnului Hristos (vezi și 2 Corinteni 3:18)? Prin ce este efectul acesta superior influenței exercitate de oricare alt erou asupra admiratorilor săi? Ce importanță are pe cine admirăm?

II. Învățăturile înțelepte ne avertizează împotriva ispitei

(Revezi împreună cu grupa Proverbele 6:23-25; 7:1-21.)

În Proverbele 6 și 7, seducerea de către o femeie (compară cu seducerea de către un bărbat din Exodul 22:16) arată cum acționează ispita. Ea poate fi tentantă pentru urechi și pentru minte (Proverbele 6:24; 7:21), pentru ochi (6:25), pentru pofta de mâncare (7:14 – aici este amintită carnea de la jertfe consumată acasă de cel ce a adus jertfa; vezi Leviticul 7:16), pentru împlinirea dorinței de a avea companie (Proverbele 7:15), pentru satisfacerea dorinței de a atinge lucruri plăcute (7:16) și poate apela la simțul mirosului (7:17) și la apetitul sexual (7:18). În ele însele, dorințele acestea sunt bune, sunt puse în noi de Dumnezeu. Însă ispita ne „prinde” deoarece ne prezintă modalități atrăgătoare de a le împlini prin încălcarea limitelor stabilite de Dumnezeu ca să ne protejeze (Iacov 1:14,15; compară cu Geneza 3:6; 1 Ioan 2:16). Asaltându-ne cu mai multe dorințe și asigurându-ne că nu există niciun pericol (vers. 19, 20; compară cu Numeri 25:1,2; Apocalipsa 2:14), ispita poate fi mai puternică.

De discutat: Ce fel de lucruri ne ispitesc? De sunt atât de atrăgătoare? De ce sunt periculoase?

III. Cedarea în fața ispitei ne va costa mult

(Revezi împreună cu grupa Proverbele 6:26-35; 7:22-27.)

În loc să sublinieze atitudinea morală, de împotrivire față de ispită, dată de faptul că fiecare răspunde înaintea lui Dumnezeu (vezi Geneza 39:9 – Iosif), cartea Proverbele pune accent pe principiul cauză-efect.

Cei mai mulți oameni nu se gândesc la moarte când păcătuiesc, ci gândul le este la alte lucruri, de regulă la satisfacția imediată și la plăcerea pe care le găsesc în păcat. Pe de altă parte, nici societatea nu-i ajută, fiindcă, de regulă, ea elogiază adulterul și alte fărâdelegi. Dar cartea Proverbele prezintă păcatul în adevărata perspectivă, la fel cum avea să procedeze apostolul Pavel mai târziu: „Plata păcatului este moartea” (Romani 6:23).

8. De ce este persoana adulteră în pericol de moarte? Proverbele 7:22,23

„Băiatul fără minte” care „merge după ea” este lipsit de personalitate și de voință, nu mai gândește. Cuvântul „deodată” sugerează ideea că el nu-și mai ia timp să se gândească. De aceea, este comparat cu un bou care „se duce la măcelărie”, cu un cerb care „aleargă spre cursă” și cu pasărea „care dă buzna în laț”. Niciuna dintre acestea viețuitoare nu își dă seama că îi este amenințată viața.

9. Ce anume o face pe femeia imorală atât de ucigătoare? Vers. 26, 27

Este posibil ca femeia descrisă aici să fie mai mult decât o „simplă” adulteră. Ea întruchipează practic valorile opuse înțelepciunii. Solomon utilizează această metaforă pentru a-l avertiza pe elevul său cu privire la orice formă a răului. Riscul este uriaș, deoarece femeia aceasta nu numai că rănește, ci ucide și este atât de puternică, încât a făcut multe victime (în vers. KJ, „bărbați puternici au fost uciși de ea”). Cu alte cuvinte, alții înaintea ta, mai tari decât tine, nu au reușit să scape cu viață din mâinile ei. Vocabularul utilizat aici de scriitorul biblic ne arată că el se referă la oameni, în general. Iar cuvântul ebraic *sheol* din acest text nu se referă la iad, ci la mormânt.

În final, păcatul, fie că e vorba despre adulter ori despre altceva, duce la „locașurile morții”, la moarte, opusul vieții veșnice pregătite de Dumnezeu pentru noi toți, prin Domnul Isus Hristos. De aceea limbajul este dur – avem de-a face în mod indiscutabil cu chestiuni de viață și de moarte.

Când te gândești la oamenii „puternici” care au suferit o cădere răsunătoare, tremuri de teama că s-ar putea să ți se întâmple și ție la fel? Care este singura ta măsură de protecție?

Consecințele păcatului sunt inevitabile (6:27-29) și fatale (6:32-35; 7:22-27). Prețul plătit pentru o plăcere trecătoare este prea mare și nu merită!

Un comic stârnea hohote de râs, spunând: „Diavolul m-a pus să fac asta!”. Dar nu este decât o scuză. Diavolul nu vă poate *forța* să faceți ceva, fiindcă „Dumnezeu [...] nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea ca s-o puteți răbda” (1 Corinteni 10:13). Noi putem evita păcatul, pentru că Dumnezeu ne dă puterea de a ne împotrivi și ne poate păzi de cădere (Iuda 24).

De discutat: Dacă ești convins că Dumnezeu, care este Creatorul și Mântuitorul tău, te poate păzi de căderea în ispită, cum dovedesc alegerile tale acest lucru? Cum te poate ajuta încrederea totală în Dumnezeu să biruiesti?

3. APLICAȚIA PENTRU NOI

Mulți sunt descurajați și nu mai speră că vor reuși vreodată să-și învingă slăbiciunile. Ajută-i pe cei din grupă să înțeleagă câtă putere vor avea dacă vin la Domnul Hristos, prin rugăciune (Evrei 4:14-16).

Întrebări aplicative

1. Ce putem face în mod concret pentru a reduce ispitele și pentru a fi mai puțin vulnerabili la ele?
2. Cum îi putem ajuta pe cei descurajați, frustrați și îndurerați din cauza eșecurilor lor?

4. SĂ TRECEM LA ACȚIUNE!

Ajută-i pe cei din grupă să identifice mesajul pozitiv din avertizările din capitolele 6 și 7 din Proverbele.

Activități:

1. Enumeră câteva modalități concrete de a face cunoștință cu oamenii din cartierul tău, de a cunoaște nevoile lor și a le vorbi despre viața mai bună pe care ne-o oferă Dumnezeu dacă urmăm sfaturile Sale înțelepte.
2. Organizați la nivelul grupei voastre o „rețea de urgență”, astfel încât, atunci când unul dintre voi are probleme cu ispita sau cu descurajarea, să poată suna la altcineva ca să ceară sprijin în rugăciune.

„Satana le oferă oamenilor împărățiile lumii cu condiția ca ei să-i dea lui supremația. Mulți fac acest lucru și sacrifică cerul. Dar este mai bine să mori decât să păcătuiești, mai bine să duci lipsă decât să înșeli, mai bine să rabzi de foame decât să minți.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 4, p. 495

„Alege mai degrabă sărăcia, ocară, despărțirea de prieteni sau oricare altă suferință decât să-ți pângărești sufletul păcătuiind. «Mai bine moartea decât dezonorarea sau călcarea Legii lui Dumnezeu», aceasta ar trebui să fie deviza oricărui creștin. Ca unii care susținem că suntem reformatori și că avem tezaurul celor mai solemne și mai purificatoare adevăruri din Cuvântul lui Dumnezeu, suntem datori să ridicăm standardul mult mai sus decât este în prezent.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 5, p. 147

Întrebări pentru discuție

1. Cum putem să avem o atitudine serioasă față de gravitatea păcatului, fără să cădem totuși în capcana fanatismului? Totodată, cum putem fi ascultători de Legea lui Dumnezeu, fără să cădem în extrema legalismului?
2. Citește Exodul 20:1-17. Ce lucru au în comun toate Cele Zece Porunci? De ce este mai mare probabilitatea de a călca și celelalte porunci atunci când călcăm una dintre ele în mod fățiș? (Vezi Iacov 2:11.) Ce exemple de situații în care încălcarea unei porunci a condus la încălcarea celorlalte poți găsi?
3. Meditează mai mult la ideea că oamenii se folosesc de religie pentru a-și justifica faptele rele. Lucrul acesta nu este chiar atât de greu, mai cu seamă dacă tinzi să ridici „dragostea” la rang de etalon final al binelui și răului. Gândește-te cât de multe rele se săvârșesc în numele „dragostei”. În ce fel îi protejează Legea pe oameni de păcătuire?
4. Recitește întrebarea de la finalul secțiunii de duminică, legată de primejdia de a confunda simbolul cu realitatea. Cum e posibil să confundăm simbolul cu realitatea? Ce putem spune în acest sens despre idolatrie? Ce tradiții, în sensul de simboluri ale adevărilor spirituale, pot fi confundate cu adevărurile în sine?

„Nu-i ca ursulețul din desenele animate!”

Născută în Puerto Rico, unde este o climă tropicală, Paola nu și-a închipuit niciodată că va ajunge în zonele sălbatice din Alaska. „Este unul dintre acele locuri unde nu te gândești că vei ajunge vreodată, fiindcă este foarte, foarte departe!” spune ea.

Însă, când echipa de recrutare de la Conferința Alaska a venit la Universitatea Walla Walla să caute personal pentru tabăra de vară, Paola s-a hotărât să vadă despre ce era vorba. A fost angajată imediat și, în vara aceea, a lucrat ca salvamar pe malul lacului Aleknagik și a avut grijă de copiii din Tabăra Polaris.

„A fost cu mult peste așteptările mele”, recunoaște ea. „Îmi imaginam că o să fiu înconjurată de zăpadă și de igluuri, dar sunt înconjurată numai de verdeață și de priveliști magnifice!” Însă Paola a mai avut și alte surprize. La cursurile de instruire, personalul a fost avertizat că tabăra era vizitată frecvent de urși. „Ni s-a spus atunci că urșii aceștia nu semănau deloc cu ursuleții din desenele animate”, ne povestește ea. „Avertismentul a fost foarte serios, dar mulți dintre noi ne gândeam că nu sunt decât niște urși!”

Într-o zi, Paola a observat un urs care venea spre tabără. A vrut să-i facă o poză și a urcat repede în cameră să ia aparatul. Apoi a coborât spre lac fără să ridice privirea din pământ și s-a trezit deodată față în față cu un urs grizzly. „Am simțit că-mi îngheață sângele. Am rămas blocată. Nu mai auzeam nimic. Toți ceilalți erau în cabană. Nimeni nu putea să-mi vină în ajutor. Dar și ursul a rămas blocat. Îmi răsuna mereu în minte: «Ursul ăsta nu-i ca ursulețul din desenele animate!»”. Dar ursul s-a întors brusc spre un container de gunoi, iar Paola a fugit în cabană. „Uneori, nu-ți dai seama cât de rău este un lucru până nu dai nas în nas cu el” ne spune ea.

Faptul că a lucrat la această tabără a ajutat-o să se dezvolte în multe privințe. „Mi-am dat seama că nu mai sunt copil. Am crescut și am datorita de a avea grijă de copiii care vin în tabără. Am învățat ca, atunci când apar probleme, să lucrez cu tact cu copiii ca să nu aibă impresia că ar fi inferiori sau că nu ar fi bine-veniți aici. Încerc să-i ajut să înțeleagă că e bine pentru ei să nu mai facă nazuri și să participe la activități cu toți ceilalți. La Tabăra Polaris, tot ce facem are și o dimensiune spirituală. Aici lucrăm pentru Dumnezeu.”

IANUARIE

1. J. Psalmii 69:13
 2. V. Exodul 16:4,7
 s.a. B 16:47, CT 16:38, IS 16:31, MS 16:46, SM 16:47, DJ 16:57, AR 17:00

3. S. Iosua 24:15
 s.a. B 16:48, CT 16:39, IS 16:32, MS 16:47, SM 16:48, DJ 16:58, AR 17:01

4. D. Ioan 4:23
 5. L. Ieremia 23:6
 6. M. Evrei 7:1,2
 7. M. Romani 4:5
 8. J. Efeseni 5:1,2
 9. V. Romani 9:33
 s.a. B. 16:54, CT 16:45, IS 16:39, MS 16:53, SM 16:55, DJ 17:04, AR 17:08

10. S. Romani 10:3
 s.a. B. 16:55, CT 16:46, IS 16:40, MS 16:54, SM 16:56, DJ 17:05, AR 17:09

11. D. Galateni 6:14
 12. L. Matei 27:11
 13. M. Matei 27:22,25
 14. M. 2 Împărați 23:3
 15. J. Psalmii 85:6
 16. V. Filipeni 2:9
 s.a. B 17:03, CT 16:53, IS 16:48, MS 17:02, SM 17:04, DJ 17:12, AR 17:16

17. S. Isaia 41:10
 s.a. B 17:04, CT 16:55, IS 16:49, MS 17:03, SM 17:06, DJ 17:13, AR 17:18

18. D. Matei 28:19
 19. L. Isaia 13:12
 20. M. Romani 8:32
 21. M. Apocalipsa 22:4
 22. J. Matei 18:12
 23. V. Psalmii 139:9,10
 s.a. B 17:12, CT 17:02, IS 16:58, MS 17:12, SM 17:14, DJ 17:21, AR 17:26

24. S. Ioan 10:10
 s.a. B 17:13, CT 17:04, IS 16:59, MS 17:13, SM 17:16, DJ 17:23, AR 17:27

25. D. Psalmii 23:5
 26. L. Matei 5:45
 27. M. 1 Timotei 1:15
 28. M. 2 Samuel 12:1,7
 29. J. Romani 5:17
 30. V. Apocalipsa 22:14
 s.a. B 17:21, CT 17:11, IS 17:08, MS 17:22, SM 17:25, DJ 17:31, AR 17:36

31. S. Luca 19:9,10
 s.a. B 17:23, CT 17:12, IS 17:10, MS 17:24, SM 17:27, DJ 17:32, AR 17:38

FEBRUARIE

1. D. Matei 8:8,10
 2. L. Romani 6:17,18
 3. M. Romani 4:20,21
 4. M. Iuda 24,25
 5. J. Psalmii 16:1
 6. V. Romani 1:17
 s.a. B 17:31, CT 17:22, IS 17:19, MS 17:33, SM 17:36, DJ 17:41, AR 17:47

7. S. Galateni 3:9,10
 s.a. B 17:33, CT 17:23, IS 17:21, MS 17:34, SM 17:38, DJ 17:42, AR 17:48

8. D. Ioan 3:36
 9. L. Iacov 2:20
 10. M. Iacov 2:22
 11. M. Filipeni 1:6
 12. J. 2 Timotei 1:12
 13. V. Filipeni 2:13
 s.a. B 17:41, CT 17:31, IS 17:30, MS 17:43, SM 17:47, DJ 17:50, AR 17:57

14. S. Ioan 9:25
 s.a. B 17:42, CT 17:33, IS 17:31, MS 17:45, SM 17:49, DJ 17:52, AR 17:58

15. D. Faptele ap. 5:31
 16. L. 1 Ioan 1:9
 17. M. 1 Ioan 1:7
 18. M. Romani 7:24,25
 19. J. Romani 8:1
 20. V. Romani 8:33
 s.a. B 17:51, CT 17:41, IS 17:41, MS 17:54, SM 17:58, DJ 18:00, AR 18:07

21. S. Ioan 13:34
 s.a. B 17:52, CT 17:42, IS 17:42, MS 17:55, SM 18:00, DJ 18:01, AR 18:09

22. D. Apocalipsa 21:5
 23. L. Coloseni 2:9,10
 24. M. Romani 5:10
 25. M. 2 Corinteni 5:18
 26. J. Galateni 2:20
 27. V. Romani 6:1,2,6
 s.a. B 18:00, CT 17:50, IS 17:51, MS 18:04, SM 18:09, DJ 18:09, AR 18:17

28. S. Coloseni 3:3
 s.a. B 18:02, CT 17:52, IS 17:53, MS 18:06, SM 18:11, DJ 18:11, AR 18:19

MARTIE

1. D. Apocalipsa 3:20
 2. L. Faptele ap. 20:24
 3. M. 1 Împărați 22:43
 4. M. Romani 6:14
 5. J. Matei 7:21
 6. V. Matei 12:30
 s.a. B 18:09, CT 18:00, IS 18:02, MS 18:14, SM 18:20, DJ 18:19, AR 18:27

7. S. Neemia 6:11
 s.a. B 18:11, CT 18:01, IS 18:03, MS 18:16, SM 18:21, DJ 18:20, AR 18:29

8. D. Matei 10:22
 9. L. Ioan 19:38,39
 10. M. Daniel 3:16-18
 11. M. Matei 6:24
 12. J. Ioel 3:13,14
 13. V. Matei 6:33
 s.a. B 18:18, CT 18:08, IS 18:12, MS 18:24, SM 18:30, DJ 18:28, AR 18:37

14. S. Iosua 24:15
 s.a. B 18:20, CT 18:10, IS 18:13, MS 18:25, SM 18:32, DJ 18:29, AR 18:38

15. D. Iacov 2:17
 16. L. 1 Corinteni 6:19,20
 17. M. Apocalipsa 22:11
 18. M. Luca 19:42,44
 19. J. Luca 16:8
 20. V. Evrei 12:1,2
 s.a. B 18:27, CT 18:17, IS 18:22, MS 18:34, SM 18:40, DJ 18:36, AR 18:47

21. S. Evrei 12:1
 s.a. B 18:29, CT 18:18, IS 18:23, MS 18:35, SM 18:42, DJ 18:38, AR 18:48

22. D. Apocalipsa 14:4
 23. L. 1 Ioan 5:3
 24. M. Geneza 39:9
 25. M. Psalmii 139:1-7
 26. J. Efeseni 3:19
 27. V. 2 Timotei 2:8
 s.a. B 18:36, CT 18:26, IS 18:31, MS 18:43, SM 18:51, DJ 18:45, AR 18:56

28. S. 2 Corinteni 5:16
 s.a. B 18:37, CT 18:27, IS 18:33, MS 18:45, SM 18:52, DJ 18:46, AR 18:57

29. D. Matei 7:21
 30. L. Luca 13:25,27
 31. M. Efeseni 6:11